सचुक्रोशाहिनाग्रस्तःकृष्णकृष्णमहानयम् ॥ सर्पोमांग्रसतेतातप्रपन्नंपरिमोचय ॥ ६ ॥ तस्यचाक्रंदितंश्रुत्वागोपालाःसहसोत्थिताः ॥ ग्रस्तंचदृष्ट्वाविभ्रांताःसर्पंविव्यधुरुल्मुकैः ॥ ७ ॥ अलातैर्हन्यमानोऽपिनामुंचत्तमुरंगमः ॥ तमस्पृशत्पदाऽभ्येत्यभगवान्सात्वतांपतिः ॥ ८ ॥ सवैभगवतःश्रीमत्पादस्पर्शहताशुभः ॥ भेजे सर्पवपुर्हित्वारूपंविद्याधरार्चितम् ॥ ९ ॥ तमपृच्छद्धृषीकेशःप्रणतंसमुपस्थितम् ॥ दीप्यमानेनवपुषापुरुषं हेममालिनम् ॥ १० ॥ कोभवान्परयालक्ष्म्यारोचतेऽद्भुतदर्शनः ॥ कथंजुगुप्सितामेतांगतिंवाप्रापितोऽवशः ॥ ११ ॥ सर्पउवाच अहंविद्याधरःकश्चित्सुदर्शनइतिश्रुतः ॥ श्रियास्वरूपसंपत्त्याविमानेनाचरन्दिशः ॥ १२ ॥ ऋषीन्विरूपानंगिरसःप्राहसंरूपदर्पितः ॥ तैरिमांप्रापितोयोनिंप्रलब्धैःस्वेनपाप्मना ॥ १३ ॥ शापोमेऽनुग्रहायैवकृतस्तैःकरुणात्मभिः ॥ यदहंलोकगुरुणापदास्पृष्टोहताशुभः ॥ १४ ॥ तंत्वाऽहंभवभीतानांप्रपन्नानांभयापहम् ॥ आपृच्छेशापनिर्मुक्तःपादस्पर्शादमीवहन् ॥ १५ ॥ प्रपन्नोऽस्मिमहायोगिन्महापुरुषसत्पते ॥ अनुजानीहिमांदेवसर्वलोकेश्वरेश्वर ॥ १६ ॥ ब्रह्मदंडाद्विमुक्तोऽहंसद्यस्तेच्युतदर्शनात् ॥ यन्नामगृण्हन्नखिलान्श्रोतॄनात्मानमेवच ॥ १७ ॥ सद्यःपुनातिकिंभूयस्तस्यस्पृष्टःपदाहिते ॥ इत्यनुज्ञाप्यदाशार्हंपरिक्रम्याभिवंद्यच ॥ सुदर्शनोदिवंयातःकृच्छ्रान्नंदश्चमोचितः ॥ १८ ॥ निशम्यकृष्णस्यतदात्मवैभवंव्रजौकसोविस्मितचेतसस्ततः ॥ समाप्यतस्मिन्नियमंपुनर्व्रजंनृपाययुस्तत्कथयंतआदृताः ॥ १९ ॥

मवस्थितम् ॥ १० ॥ यःपरयाशोभयाप्रकाशतेसभवान्कइति ॥ ११ ॥ १२ ॥ प्राहसंउपहसितवानस्मि प्रलब्धैरुपहसितैःमदीयैर्नैवपापेननिमित्तेन ॥ १३ ॥ यत्यतःशापात् ॥ १४ ॥ आपृच्छेस्वंलोकंगंतुमनुज्ञांयाचे हेअमीवहन्दुःखनाशन ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥